

Postanowienie Sądu z dnia 14 listopada 2024 r. – Medel i in./Komisja

(Sprawa T-116/23) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności – Rozporządzenie (UE) 2021/241 – Umowa w sprawie finansowania i umowa pożyczki zawarte między Komisją a Polską – Stowarzyszenie zawodowe – Brak bezpośredniego oddziaływania – Oczywista niedopuszczalność)

(C/2025/187)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Magistrats européens pour la démocratie et les libertés (Medel) (Strasburg, Francja), International Association of Judges (IAJ) (Rzym, Włochy), Association of European Administrative Judges (AEAJ) (Trewir, Niemcy), Stichting Rechters voor Rechters (Haga, Niderlandy) (przedstawiciele: Zatschler, E. Egan McGrath, SC, A. Bateman i M. Delargy, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: Delaude, T. Adamopoulos i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: B. Majczyna i S. Żyrek, pełnomocnicy) Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: Chavier, E. Rebasti i J. Bauerschmidt, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności umowy o finansowaniu i umowy pożyczki z dnia 24 sierpnia 2022 r. zawartych między Rzeczpospolitą Polską a Komisją Europejską zgodnie z art. 15 ust. 2 i art. 23 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. 2021, L 57, s. 17).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Magistrats européens pour la démocratie et les libertés (Medel) (Strasburg, Francja), International Association of Judges (IAJ), Association of European Administrative Judges (AEAJ) i Stichting Rechters voor Rechters pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Rada Unii Europejskiej i Rzeczpospolita Polska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 189 z 30.5.2023.